

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 26. april 2022

Sag BS-11233/2021-VLR
(9. afdeling)

Selskab C
(advokat Christian Homaa)

mod

A
(advokat Niels Christian Strauss)

Retten i Aalborg har den 5. marts 2021 afsagt dom i 1. instans (sag BS3674/2020-ALB).

Landsdommerne Henrik Bjørnager Nielsen, Helle Krogager Rasmussen og Lisbeth Kjærgaard har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Selskab C, har gentaget sin påstand for byretten om, at indstævnte, A, skal betale 26.451,18 kr. med procesrente fra den 20. oktober 2018 samt rykkergebyrer med 300 kr.

A har påstået dommen stadfæstet.

Forklaring

A har afgivet supplerende forklaring.

A har forklaret, at han ejer ejendommen Det er en privat ejendom. Selskab C skulle have leveret el til ... G, hvorfra G driver virksomhed med cvr-nr. Han ejer også ejendommen ..., hvor hans datter bor til leje. Denne ejendom har hele tiden fået leveret el fra Selskab F. Aconto opkrævningerne fra Selskab F blev betalt via PBS. Hans ægtefælle konstaterede ikke, at der blev opkrævet mindre. Var han blevet spurgt, om han ville skifte elselskab, ville han have afslået.

G har fortalt ham, at hun skrev under i forbindelse med en af Selskab C's hvervekampagner i den lokale brugs. Hun har berettet om, hvordan hun flere gange har gjort Selskab C opmærksom på, at hun har betalt for el to gange, og at hun har modtaget flere rykkergebyrer på 300 kr. Desuden har hun fortalt, at hun har fået pengene retur og en undskyldning.

Han har ikke modtaget en slutopgørelse fra Selskab F. Ved hans telefoniske henvendelse har Selskab F meddelt, at de ikke kan skaffe dokumentation i form af slutopgørelse m.v. Hans telefoniske henvendelse til Selskab F var i juni 2020. Han har ikke under anken på ny rettet henvendelse til Selskab F med henblik på at skaffe dokumentation, idet han forventede samme svar.

Anbringender

Selskab C har for landsretten frafaldet anbringendet om, at der i august 2018 blev indgået en aftale om betaling.

Parterne har i øvrigt i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at A i adskillige år har fået leveret el fra Selskab F til ... og ..., og at det beroede på en fejl begået af Selskab C, at leveringen af el til ... blev afmeldt hos Selskab F, og at Selskab C fra 1. januar 2016 begyndte at levere el til adressen uden forudgående aftale mellem parterne. A fortsatte med at betale Selskab F for el leveret til

Det lægges videre efter bevisførelsen til grund, at A ikke har modtaget breve eller andre henvendelser vedrørende skifte af forsyningsselskab eller manglende betaling, og at han først i sommeren 2018, da han blev kontaktet af H fra Selskab C, blev klar over, at en anden kunde ved en fejl havde betalt for el leveret til

Leveringen af el til ... fra 1. januar 2016 er således sket på baggrund af en fejl fra Selskab C's side, uden at A har haft indflydelse herpå. Det er ikke efter bevisførelsen godtgjort, at A kendte eller burde have kendt til fejlen.

Der er under de omstændigheder ikke grundlag for hverken efter aftaleretlige regler eller erstatningsretlige regler at pålægge A en betalingsforpligtelse.

A må som anført anses for at have været i god tro, og det er efter bevisførelsen usikkert, om og i givet fald i hvilket omfang A som følge af fejlen har opnået en berigelse set i forhold til, at han i stedet var fortsat som kunde hos Selskab F. Herefter og efter sagens omstændigheder og forløb finder landsretten heller ikke grundlag for ud fra berigelsesbetragtninger helt eller delvist at tage kravet til følge.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal Selskab C i sagsomkostninger for landsretten betale 15.000 kr. til A til udgifter til advokatbistand. Der er taget hensyn til sagens værdi og omfang, og at A ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Selskab C inden 14 dage betale 15.000 kr. til A. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

RETEN I AALBORG DOM

afsagt den 5. marts 2021

Sag BS-3674/2020-ALB

SELSKAB C
(advokat Jesper Hedegaard)

mod

A
(advokat Niels Christian Strauss)

Denne afgørelse er truffet af kst. retsassessor Carina Simonsen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 27. januar 2020, handler om betaling for el leveret til ejendommen beliggende ..., 9620 Aalestrup.

Sagsøgeren, SELSKAB C, har fremsat følgende påstand:

A skal til SELSKAB C betale 26.451,18 kr. med tillæg af procesrente fra den 20. oktober 2018 til betaling sker samt rykkergebyrer med 300,00 kr. foruden sagens omkostninger.

Sagsøgte, A, har fremsat påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, at Ankenævnet for Energiområdet ved afgørelse af 17. december 2019 besluttede, at SELSKAB C skal anerkende, at A, skal fritages for betaling til selskabet for el forbrugt i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018.

Af Ankenævnet for Energiområdets afgørelse af 17. december 2019 fremgår:

" ...

NÆVNETS BEGRUNDELSE FOR AFGØRELSEN

SAGSRESUMÉ

Sagen drejer sig om, hvorvidt forbrugeren hæfter for leveringen af el til adressen ..., 9620 Aalestrup i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018, idet der ikke forelå en gyldig aftale mellem forbrugeren og selskabet i perioden.

Ved en fejl oprettede selskabet forbrugeren som kunde, og begyndte at levere el til forbrugeren den 1. januar 2016. Fejlen var forårsaget af selskabets registrering af en forkert adresse, i forbindelse med oprettelse af kundeforhold for en anden kunde.

Frem til den 1. august 2018 leverede selskabet el til forbrugeren. Forbrugeren modtog ikke regninger eller lignende i perioden.

I august 2018 blev selskabet bekendt med, at det havde leveret el til forbrugers adresse, og selskabet var herefter i dialog med forbrugeren med henblik på indgåelse af en aftale.

Ved brev af 29. april 2019 til forbrugeren oplyste selskabet, at det erkendte, at forbrugeren var blevet oprettet som kunde ved en fejl. Selskabet oplyste endvidere, at en anden kunde frem til august 2018 havde betalt for forbruget på adressen, og at det først var efter dialog med ham, at selskabet blev opmærksom på, at aftalen var oprettet til

den forkerte adresse. Selskabet fastholdt imidlertid, at forbrugeren skulle betale for den el, der blev leveret fra 1. januar 2016 og fremefter, og at forbrugeren således skulle betale de fremsendte fakturaer, som i alt lød på 28.744,92 kr.

Forbrugeren klagede til nævnet den 7. maj 2019.

Parterne har under sagens behandling ved nævnet afgivet divergerende forklaringer om den telefoniske dialog mellem parterne i august 2018.

Selskabet har oplyst, at forbrugeren accepterede en aftale om, at han "overtager" elaftalen inklusive betaling for forbruget fra 1. januar 2016 og fremefter. Selskabet har endvidere oplyst, at forbrugeren efterfølgende trak aftalen tilbage og klagede til nævnet.

Forbrugeren har oplyst, at det ikke er korrekt, at han indvilgede i at betale, og at der desuden ikke forelå nogen aftale, som blev trukket tilbage. Forbrugeren har dog oplyst, at han har betalt for strømmen til selskabet, fra den dag, han blev bekendt med fejlen.

Forbrugeren har endvidere oplyst, at hans tidligere elleverandør leverede strøm til begge hans ejendomme, og at han således ikke var opmærksom på, at selskabet havde foretaget leverandørskifte den 1. januar 2016.

NÆVNETS VURDERING

Ved nævnets vurdering af sagen har nævnsmedlemmerne været bekendt med samtlige breve og bilag, som parterne har indsendt i sagen.

Leverings- og kontraktretlige forhold

Perioden op til 1. april 2016

Efter dagældende elforsyningslovs § 34, stk. 1, skulle en virksomhed med forsyningspligt i bevillingsområdet mod betaling levere elektricitet til forbrugere, som ikke gjorde brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør var ophørt. Dette indebærer, at forbrugeren forudsætningsvis efter elforsyningsloven og i øvrigt efter

dansk rets almindelige regler ved at forbruge el havde accepteret at stå i et forpligtende kundeforhold med de kollektive elforsyningsvirksomheder (netselskabet og forsyningspligtig elleverandør). Valgte forbrugeren anden leverandør eller andet produkt, forudsatte dette efter dagældende elforsyningslovs § 6 en aftale herom mellem elforbrugeren og en elhandelsvirksomhed.

I relation til netselskabet måtte forbrugeren herefter acceptere at modtage transportydelsen i henhold til netselskabets almindelige leveringsbetingelser. For købet af elektriciteten havde forbrugeren ligeledes accepteret at købe el fra et leverandørselskab efter dette selskabs almindelige leveringsbetingelser.

Perioden efter engrosmodellens ikrafttræden pr. 1. april 2016

Det fremgår af elforsyningslovens § 6 b, at en elhandelsvirksomhed, som tilbyder levering af elektricitet til husholdningsforbrugere, på anmodning om levering og mod betaling som hovedregel skal levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for det eller de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder elprodukter. Leveringspligten er yderligere reguleret i elforsyningslovens § 6 b, stk. 2-8.

For at der kan leveres elektricitet til en elforbruger, er det i elforsyningslovens § 6 forudsat, at der foreligger en aftale herom mellem elforbrugeren og en elhandelsvirksomhed. Minimumskravene til indholdet af en aftale om levering af elektricitet fremgår af § 2 i bekendtgørelsen om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder (elleveringsbekendtgørelsen). Herudover skal aftalen nærmere beskrive henholdsvis elforbrugeren og elhandelsvirksomhedens rettigheder og forpligtelser i kundeforholdet.

Elforbrugeren betaler for både brug af elnettet og transport af elektricitet til den valgte elhandelsvirksomhed. Elforbrugeren har således ikke noget direkte kundeforhold til netselskabet vedrørende den løbende betaling for net- og transportydelser.

Når elforbrugeren indgår en aftale med en elhandelsvirksomhed om køb af elektricitet, indgår elforbrugeren automatisk også en aftale om de nettekniske forhold med det netselskab, der ejer distributionsnettet i det netområde, hvor leveringsaftalens målepunkt (installationsadresse) er beliggende. Kundens og netselskabets rettigheder og forpligtelser fremgår af tilslutningsbestemmelserne, som gælder i netselskabets forsyningsområde. Tilslutningsbestemmelserne gælder, uanset om parterne har bekræftet dem ved en underskrift. Hvis forbrugeren ønsker det, kan parterne tiltræde tilslutningsbestemmelserne ved underskrift. Forbrugeren og netselskabets rettigheder og forpligtelser følger desuden af lovgivningen samt af retningslinjer mm., der er fastsat af netselskabet.

Aftaleforholdet for forbrugeren elforsyning er således reguleret af aftalerne mellem forbrugeren og elhandelsvirksomheden og dennes leveringsbetingelser samt netselskabets tilslutningsbestemmelser. Endvidere er kundeforholdet omfattet af de nævnte elforsyningslove, den tidligere forbrugerbeskyttelsesbekendtgørelse og den gældende elleveringsbekendtgørelse, suppleret med øvrig lovgivning, herunder bl.a. aftale-, forbrugeraftale- og købeloven.

Hæftelse for forbrug

Nævnet konstaterer, at det er ubestridt, at der ikke forud for august 2018 forelå en aftale mellem forbrugeren og selskabet om levering af el for perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018.

Særligt for så vidt angår parternes dialog i august 2018 bemærker nævnet, at selskabet har oplyst, at der i august 2018 telefonisk er indgået en aftale med forbrugeren om betaling for el bagudrettet (perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018) og fremadrettet, men at forbrugeren har oplyst, at der ikke er indgået en aftale mellem parterne herom. Forbrugeren og selskabet har således afgivet divergerende oplysninger om den telefoniske dialog mellem parterne i august 2018.

Selskabet har ikke dokumenteret, at det i august 2018 i forbindelse med den telefoniske dialog mellem parterne har indgået en aftale med forbrugeren om betaling bagudrettet og fremadrettet.

Forbrugeren har oplyst, at hans tidligere elleverandør leverede strøm til begge hans ejendomme, og at han således ikke var opmærksom på, at selskabet havde foretaget leverandørskifte den 1. januar 2016.

Forbrugeren har endvidere oplyst, at han har betalt for strømmen til selskabet, fra den dag, han blev bekendt med fejlen.

Nævnet finder, at en betaling eller en meddelelse om at ville betale ikke i almindelighed betyder, at man accepterer at indtræde i et aftaleforhold med den, som denne handling eller faktiske meddelelse er rettet imod.

Forbrugeren eventuelle betalinger til selskabet fra august 2018 og derefter kan derfor ikke i sig selv bevirke, at forbrugeren har accepteret og dermed indgået aftale om også at betale for perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018.

På det foreliggende grundlag finder nævnet, at selskabet ikke kan opkræve forbrugeren for forbruget foretaget i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018.

Nævnet lægger herved vægt på, at leveringen af el fra 1. januar 2016 er sket på baggrund af en fejl fra selskabets side, som forbrugeren ikke har haft indflydelse på, at selskabet ikke har haft kontakt med forbrugeren i perioden 1. januar 2016 til august 2018, og at forbrugeren har oplyst, at han har haft et fortsat kundeforhold hos sin tidligere el-udbyder vedr. en anden ejendom, hvorfor han derfor ikke har været opmærksom på, at kundeforholdet har været afsluttet.

Nævnet giver på det foreliggende grundlag forbrugeren medhold i klagen.

Forbrugeren fritages derfor for betaling til selskabet for el forbrugt i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018.

..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af A og vidnet B.

A har forklaret, at han er pensionist og medlem af E Kommunes Byråd. Han ejer to ejendomme og har forbrugsudgifter til begge ejendomme. Hans ægtefælle har varetaget budgettet og betaling af udgifterne for ejendommene. Udgifterne til elforsyningen er blevet betalt via betalingservice. Han har haft Selskab F som elforsynings leverandør i 40 år. Han er ikke bekendt med, om han eller hans ægtefælle har modtaget opgørelser over elforbruget og fakturaer fra forsyningselskabet. Han har ikke været interesseret i at foretage et skifte fra Selskab F, og han var overbevist om, at han fortsat var kunde hos Selskab F. Han og hans ægtefælle har løbende betalt de opkrævede regninger via PBS. Han har fortsat betalt til Selskab F i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018 via betalingservice. Han bemærkede ikke, om der var en ændring i størrelsen af det opkrævede beløb.

Han blev kontaktet telefonisk af B fra Selskab C i sommeren 2018. B spurgte om, hvem der leverede el til dem. A ringede til sin ægtefælle, som fortalte, at de var kunder hos Selskab F. B sagde, at de ikke havde betalt for det leverede el, hvilket A ikke kunne forstå, fordi de havde betalt direkte til Selskab F. Han vidste ikke, at de kun havde betalt for den ene ejendom. Det var både A og hans ægtefælle helt uvidende om. De havde ikke modtaget breve eller andre henvendelser vedrørende skifte af forsyningselskab eller manglende betaling. Det var først, da B spurgte om deres målnummer, at de kunne konstatere, at en anden kunde, C, hos Selskab C ved en fejl havde betalt for el leveret til deres ejendom. A fik oplyst fra C, at det var As el, som hun havde betalt for, og at hun havde gjort Selskab C opmærksom på det flere gange. Det var Selskab C som fortalte C, at det var A's elforbrug, som hun havde betalt for.

Hverken A eller hans ægtefælle havde forinden indgået aftale med Selskab C om levering af el. Han aftalte ikke med B, at han ville betale for perioden, hvor Selskab C havde leveret el. De talte om, hvorvidt han skulle betale fremadrettet. De aftalte, at A skulle betale fremadrettet, men så modtog han en rykker på 300 kr. fra Selskab C, selvom han havde betalt for det nye forbrug. Han ønskede ikke flere fejl fra Selskab C og meldte sig derfor ud af Selskab C igen.

Selskab F har oplyst, at A blev afsluttet ved Selskab F og oprettet ved Selskab C uden samtykke. Han har forsøgt at få udleveret Selskab F's opgørelse over elforbruget, men Selskab F har oplyst, at de ikke er i besiddelse af en slutopgørelse, idet de ikke gemmer opgørelserne så længe. Han vidste ikke, at

han skulle fremlægge dokumentation for, at Selskab F ikke kunne fremskaffe oplysningerne. Han er ikke i besiddelse af fakturaer fra Selskab F. De betaler via betalingservice og undersøger ikke opkrævningerne nærmere. Det foregår automatisk, hvilket det har gjort i en længere årrække. Han regner med, at banken har styr på deres opkrævninger via PBS. Hans ægtefælle har spurgt banken, om de var i besiddelse af fakturaer, men det var de ikke. Han er ikke klar over, om de har modtaget en faktura via betalingservice. De undrede sig ikke over, at de betalte mindre til Selskab F i en periode. Der var ikke noget, som indikerede, at noget var anderledes.

B har forklaret, at han i de seneste 3 år har været salgsleder hos Selskab C. Han er ansvarlig for den daglige ledelse vedrørende syv medarbejdere, hvilket indebærer blandt andet personaleledelse og strategiopbygning.

Almindeligvis håndteres de almindelige opgaver af medarbejderne, men han valgte at kontakte A i denne sag. Afdelingen havde fået sagen overdraget fra erhvervsafdelingen. Privatafdelingen skulle håndtere den private del af aftalen. Der var en erhvervskunde, som havde haft aftalen om levering af el i to år forinden, at det blev opdaget, at Selskab C ikke havde leveret til erhvervskundens adresse. Erhvervskunden havde ikke opdaget, at de betalte for el leveret til en anden adresse. Der gik højst en uge fra, at de modtog sagen og indtil, at B kontaktede A.

Da kundeforholdet blev oprettet i 2016 havde Selskab C ikke IT-systemer der kunne sikre, at der skete korrekt registrering af kunden. Det er derfor formentligt en manuel oprettelsesfejl, som har medført, at kunden blev oprettet på en forkert adresse. Han ringede til A og spurgte om, hvem der leverede el til deres adresse. Han talte først med A's ægtefælle, D, som mente, at det var Selskab F. B gjorde opmærksom på, at Selskab C havde elleverancen, og der var nogle andre, som havde betalt for D og A's el i perioden. B talte derefter med A, hvor de drøftede en løsning. De aftalte, at A ville få 10 % rabat på elregningen. Omkring 16 % af opkrævningen er Selskab C's opkrævning, og den resterende del er gebyrer og afgifter. Selskab C's pris for el var nok tæt på Selskab F's elpriser på det tidspunkt.

B noterede det i kundesystemet, men A ringede efterfølgende tilbage og mente ikke, at det var nok compensation. Senere ringede A igen og fortalte, at han havde talt med sin advokat, og ikke ønskede at betale.

Det var ikke B's indtryk, at A før den juridiske rådgivning var af den opfattelse, at han ikke skulle betale. Han lukkede ikke en aftale med 10 % i rabat, men der var betalingsvillighed, og det handlede mere om, hvordan og hvor meget der skulle betales.

Selskab C foretager kvartalsafregninger aconto, men samtidig opgøres de seneste tre måneder bagudrettet. Det var også fremgangsmåden på tidspunktet for forbruget hos A. Selskab C sender en faktura ud til kunderne, hvis de ikke er tilmeldt PBS. Hvis opkrævningerne betales via PBS, så sender Selskab C fakturaen via banken. Det er forskelligt, hvordan bankerne vedhæfter regningerne. Han ved ikke, om andre forsyningselskaber ikke sender fakturaer, når kunderne er tilmeldt PBS, men de har pligt til det.

Ved oprettelse af et nyt kundeforhold opretter Selskab C kunden i systemet og sender en bekræftelse på aftalen. Når Selskab C har fået adgangen til kunden, så sender Selskab C en ordrebekræftelse. Netselskabet har 5 uger til at sende datoen til elleverandøren, og derefter skal der laves en slutopgørelse. Forsyningselskaberne er forpligtet til at lave en slutopgørelse. Det afhænger af selskabet, hvordan slutopgørelsen sendes. Hvis Selskab C får en kunde med flere ejendomme, så oprettes to forskellige konti, og derfor sendes to forskellige opkrævninger til kunden.

Selskab C havde ikke forinden indgået en aftale med A om levering af el. B talte ikke med kunden, som havde betalt for det levede el til A's adresse. De taler som udgangspunkt ikke med kunder om andre kunder.

Registreringen af nye kundeforhold foregik mere manuelt i 2016. Det må skyldes en misforståelse, at det forkerte målepunkt blev noteret i forbindelse med oprettelsen af kundeforholdet. Det må være kundens ansvar at sikre, at oplysningerne er korrekte. Han er ikke blevet orienteret om, at kunden C, har gjort Selskab C opmærksom på fejlen.

Parternes synspunkter

SELSKAB C har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

ANBRINGENDER:

Overordnet gøres det til støtte for den nedlagte påstand gældende, at sagsøgte er forpligtet til at betale for den elektricitet som er modtaget fra sagsøgeren, og som tillige er forbrugt.

Det er af særlig betydning i sagen hvilken betydning det har, at der er leveret el til sagsøgte ved en fejl samt hvilken betydning det har, at sagsøgte først er opkrævet betaling i august 2018.

Vedr. Aftalen mellem parterne i august 2018:

Det gøres gældende, at sagsøgte mundtligt har aftalt med sagsøgers ansatte, B, at det fremadrettede aftaleforhold skulle overføres til sagsøgte. Parterne aftalte samtidig, at fakturabeløbene for den til sagsøgte leverede el i perioden 01.01.2016-01.08.2018 skulle betales af sagsøgte.

Allerede af denne årsag gøres det således gældende, at parterne har indgået en aftale hvorefter sagsøgte er forpligtet til at betale det påstævnte beløb.

Vedr. Fejlliverancen:

Det gøres gældende, at sagsøgte er forpligtet til at betale for den leverede el, på trods af at denne ikke har anmodet sagsøgeren om at levere el.

Som anført ovenfor er det ubestridt, at leveringen af el til sagsøgte skyldes en fejl fra sagsøgers side. Sagsøgte har heller ikke i svarskriftet bestridt at der er tale om levering ved en fejl, idet sagsøgte blot har konstateret, at man ikke er bekendt med, om det er korrekt eller ej. Det fastholdes at der – naturligvis – er tale om en fejl. Det giver ikke mening at påstå andet, da sagsøger på ingen måde har nogen interesse i at levere el til sagsøgte uden aftale herom i flere år uden at kræve betaling

herfor, for derefter at have besværet med at forsøge at inddrive den manglende betaling.

At leveringen skyldes en fejl, fremgår også med al tydelighed af sagens bilag 7.

Det bestrides at der er noget grundlag for at lægge til grund, at nærværende sag er et forsøg på omgåelse af forbrugerbeskyttelsesregler, da idet sagsøger intet ønske har haft om at stå i den situation sagsøger står i i dag, og at hele situationen skyldes en menneskelig fejl, som sagsøgte havde været nærmest til at opdage, jf. nærmere herom nedenfor. Såfremt sagsøgte er af den opfattelse, at sagsøger bevidst har leveret el til sagsøgte til trods for at der ikke forelå en aftale og mod bedre vidende, er den rette reaktion at søge forholdet sanktioneret – og ikke at påstå,

at sagsøgte ikke skal betale for den el, som sagsøgte har aftaget og forbrugt.

Sagsøgtes henvisning til den tidligere formulering af elforsyningslovens § 6 kan ikke støtte en frifindelse påstand hverken helt eller delvist. Den tidligere formulering indeholdt ikke passagen om at levering af el forudsætter en aftale, og taler derfor snarere til sagsøgers fordel.

At den nuværende formulering af elforsyningslovens § 6 indeholder formuleringen om, at levering af elektricitet forudsætter en aftale herom med forbrugeren, skyldes den lovændring der gjorde, at der ikke længere er forsyningspligt og at forbrugeren altså nu selv skal vælge et el-selskab at indgå aftale med, og leveringen ikke som tidligere sker uden aftale herom.

At det i dag i elforsyningslovens § 6 fremgår, at der forudsættes en aftale, er altså blot et historisk udtryk for denne regelændring, samt en art ordensforskrift.

Det er omvendt intet belæg for, at lovgiver har ønsket at overtrædelse af en ordensforskrift skal medføre at forbrugeren ikke skal betale for den el der modtages og forbruges.

Vedr. fejllleverancen har Ankenævnet på Energiområdet anført (bilag 1, side 5), at der lægges vægt på at leveringen skyldes en fejl fra sagsøgers side som sagsøgte ikke har haft indflydelse på, og at sagsøgte har oplyst, at denne i den omhandlede periode har haft et fortsat kundeforhold hos sin tidligere el-udbyder vedr. en anden ejendom, hvorfor denne ikke har været opmærksom på, at kundeforholdet har været afsluttet.

Blandt andet af disse årsager har nævnet givet sagsøgte medhold i, at denne skal fritages for betaling til selskabet for perioden 01.01.2016-01.08.2018.

Det gøres gældende, at afgørelsen i denne sammenhæng er forkert, og at sagsøgte er forpligtet til at betale for den fulde leverance fra sagsøger, herunder i den nævnte periode.

Som nævnets afgørelse er formuleret, lader det til at nævnet har tillagt særligt to forhold betydning:

1. Fejlens beskaffenhed
2. sagsøgtes gode tro.

Disse forhold skal følgelig tages i betragtning ved Rettens afgørelse. Fejlen skyldes en simpel menneskelig fejl. På trods af, at fejlen alene beror på sagsøgers forhold, hvilket er ubestridt, skal fejlens beskaffenhed selvsagt ikke medføre, at man som forbruger kan opnå gratis elforsyning til sin bolig.

En fejllleverance som i denne sag er reguleret af Forbrugeraftalelovens § 6, som ikke ses at være bragt i anvendelse af nævnet.

Det er ganske korrekt, som sagsøgte anfører, at elforsyningslovens regler har forrang i medfør af princippet om *lex specialis*, hvilket dog alene er relevant ved divergerende/modstridende reguleringer. Forbrugeraftalelovens § 6 finder dermed anvendelse på en situation som denne, som ikke er reguleret i elforsyningsloven.

Det fremgår af Forbrugeraftalelovens § 6, at:

”Fremsender eller afleverer en erhvervsdrivende en vare til en forbruger uden dennes forudgående anmodning, og skyldes dette ikke en fejl, kan forbrugeren beholde varen vederlagsfrit.”

I nærværende sag er det ubestridt, at leveringen af el til sagsøgte skyldes en fejl. Allerede henset hertil følger det således modsætningsvis af ovennævnte bestemmelse, at sagsøgte ikke er berettiget til at ”beholde” varen vederlagsfrit. Såfremt varen tages i brug, skal der derimod betales vederlag.

Da den leverede el er forbrugt og ikke kan returneres er sagsøgte altså forpligtet til at betale vederlag for den leverede el, jf. Forbrugeraftalelovens § 6. Det fastholdes i den sammenhæng, at der er tale om levering af en vare.

Det fremgår ikke af bestemmelsen, at forbrugers betalingsforpligtelse er underlagt en vurdering af, hvorvidt sagsøgte var i god eller ond tro.

I den sammenhæng gøres det gældende, at sagsøgte ikke var i god tro om, at denne fik og betalte for el fra en anden elleverandør. Sagsøgte har således været, eller burde have været, opmærksom på at dennes udgifter til den anden elleverandør i perioden 01.01.2016-01.08.2018 var markant mindre end tidligere. Det ville i øvrigt ved almindelig gennemgang af fakturaerne fra den anden elleverandør have stået sagsøgte klart, at denne ikke længere betalte for elforsyning til ejendommen beliggende ..., 9620 Aalestrup.

Herudover gøres det gældende, at sagsøgte må have modtaget en slutafregning fra den anden elleverandør, hvorefter sagsøgte var eller burde have været bekendt med, at dennes ejendom blev forsynet med el fra en ny elleverandør. Sagsøgte burde i denne sammenhæng have undersøgt forholdet nærmere, men har i stedet forholdt sig passiv. Også af denne årsag gøres det gældende at sagsøgte ikke har været i god tro.

Sagsøgte har i sagen været opfordret til:

- a) At oplyse og dokumentere, hvorledes hans udgifter til den anden elleverandør udviklede sig fra juli 2014 til og med december 2015. Baggrunden for opfordringen er, at det i sagsøgers optik må have stået sagsøgte klart, at der var en usædvanlig nedgang i dennes udgifter til elforsyning.
- b) At oplyse hvorvidt denne har modtaget en slutafregning fra den anden elleverandør i forbindelse med, at dennes levering af el til ejendommen beliggende ..., 9620 Aalestrup ophørte pr. 31.12.2015, og
- c) At fremlægge eksempler sine elregninger for sidste kvartal 2015 og første kvartal 2016. Imødekommes opfordringen ikke, bør det have processuel skadevirkning, så det lægges til grund at det ved sammenligning af regningerne kan ses, at der ikke længere leveredes el til

Sagsøgte har, til trods for at have haft rigelig tid hertil, ikke opfyldt opfordringerne. Opfordringen er helt centrale og afgørende for oplysningen af sagen, og det er sagsøgte der må bære risikoen for, at disse ikke er besvaret. Det fremlagte bilag A udgør ikke dokumentation for at opfordringerne ikke er mulige at besvare, men har reelt alene karakter af et skriftligt vidneindlæg, som ikke kan tillægges nogen bevismæssig værdi.

På den baggrund gøres det gældende, at Retten må tillægge de manglende besvarelser processuel skadevirkning således, at det lægges til grund:

- a) At sagsøgtes udgifter til den anden elleverandør faldt i perioden efter, at sagsøger påbegyndte levering af el til sagsøgte
- b) At sagsøgtes har modtaget en slutafregning fra den anden elleverandør efter, at sagsøger påbegyndte levering af el til sagsøgte, og således var bekendt med at denne ikkelængere fik el leveret fra den anden elleverandør, og
- c) At det fremgik at sagsøgtes fakturaer fra den anden elleverandør, at denne ikke længere leverede elektricitet til ejendommen beliggende ..., 9620 Aalestrup fra den 01.01.2016

Det kan følgelig lægges til grund, at sagsøgte var bekendt med og dermed i ond tro om fejlen, og at sagsøgte også af denne årsag er forpligtet til at betale påstandsbeløbet.

Opsummerende gøres det således i relation til fejllleverancen gældende, at sagsøgte er forpligtet til at betale de fakturerede ydelser, eftersom leverancerne skete ved en fejl, og eftersom sagsøgte har forbrugt den leverede el. Det gøres ligeledes gældende, at sagsøgte var i ond tro om fejllleverancen.

Vedr. Faktureringen i august 2018:

Det gøres gældende, at sagsøgte er forpligtet til at betale for den leverede el, på trods af at sagsøger ikke har kontaktet sagsøgte i perioden fra 01.01.2016 til august 2018.

Vedr. den manglende kontakt har Ankenævnet på Energiområdet anført (bilag 1, side 5), at der bl.a. lægges vægt på, at sagsøger ikke har haft kontakt med sagsøgte i perioden 01.01.2016 til august 2018.

Det gøres heroverfor gældende, at den manglende kontakt mellem parterne ikke kan føre til, at sagsøgte skal fritages for betaling for den leverede og forbrugte el.

Den omtalte præmis i nævnets afgørelse synes umiddelbart at være begrundet i en passivitetsbetragtning.

Det gøres i denne sammenhæng gældende, at sagsøger ikke har forholdt sig passivt, samt at en passivitetsbetragtning i øvrigt ikke kan føre til fritagelse for betalingsforpligtelsen.

Sagsøger blev bekendt med fejlen i august 2018, da den anden kunde, som havde bestilt elforsyningen, betalte fakturaerne indtil dette tidspunkt. Eftersom sagsøger kontaktede sagsøgte i august 2018 gøres det således gældende, at sagsøger har reageret overfor sagsøgte straks fejlen opdagedes, og således ikke har udvist retsfortabende passivitet.

Det gøres ligeledes i denne sammenhæng gældende, at såfremt sagsøgte havde foretaget en almindelig gennemgang af de modtagne

fakturaer fra den anden elleverandør, ville det have stået denne klart at der var noget galt. Sagsøgte har således, fejlens beskaffenhed taget i betragtning, været nærmest til at opdage fejlen.

Det gøres tillige gældende, at der ikke er støtte i praksis for at tillægge den manglende kontakt mellem parterne i en sag som denne passivitetsvirkning – særligt når sagsøgte er blevet kontaktet længe inden kravets forældelse. Forældelsesloven af 2007 indskrænkede den almindelige forældelsesfrist, og indskrænkede således samtidig i meget betydelig grad området for retsfortabende passivitet indenfor den almindelige forældelsesfrist. Det helt klare udgangspunkt er således, at krav der ikke er forældede ej heller kan fortabes på grund af passivitet. Det gøres i den sammenhæng gældende, sagsøger ikke har fortabt kravet på grund af passivitet.

At manglende iagttagelse af elforsyningslovens ordensforskrifter, herunder tidsfrister, ikke medfører at elforbrugeren ikke skal betale for sit forbrug, fremgår f.eks. af Ankenævnet på Energiområdet's afgørelse i sag PSA-17/01377 af 12. juli 2017, bilag 6, hvor manglende overholdelse af 6-ugers fristen for at fremsende slutopgørelser ikke ændrer på at forbrugeren stadig skal betale for sit forbrug.

Opsummerende gøres det i relation til faktureringen i august 2018 gældende at den omstændighed, at sagsøger ikke har kontaktet sagsøgte i perioden fra 01.01.2016 til august 2018 ikke kan føre til, at sagsøgte skal frifindes for den nedlagte påstand.

Vedr. Berigelse:

I tillæg til det ovenfor anførte gøres det gældende, at sagsøgte også ud fra et berigelsessynspunkt er forpligtet til at betale det påstævnte beløb – eller et mindre beløb fastsat efter Rettens skøn – til sagsøger.

I forbindelse med sagsøgers levering af el til ejendommen beliggende ..., 9620 Aalestrup, har sagsøgte – såfremt denne ikke aftaleretligt er forpligtet til at betale de fakturerede beløb herfor – opnået en uberettiget berigelse, i forbindelse med at sagsøgte har modtaget elforsyning uden at skulle betale det fakturerede vederlag herfor, og uden at have betalt et vederlag til nogen anden elleverandør.

Det gøres gældende, at sagsøgte skal fralægge sig denne berigelse til fordel for sagsøgeren, og at berigelsen kan opgøres enten som det fakturerede beløb eller som det vederlag sagsøgte ville have været forpligtet til at betale til dennes anden elleverandør, såfremt denne havde fortsat elforsyningen til ejendommen.

Såfremt det lægges grund, at sagsøger ikke er berettiget til at kræve de fakturerede beløb af sagsøgte, gøres det således gældende at sagsøgte skal betale et andet beløb fastsat efter Rettens skøn – f.eks. det beløb sagsøgte ville have betalt til sin egen tidligere el-leverandør for den

af sagsøger leverede el, såfremt el-leverancerne fra denne tidligere leverandør havde fortsat. Et sådant beløb kan kun sagsøgte dokumentere størrelsen af.

...”

A har i sit påstandsdokument anført følgende:

”...

Anbringender:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres gældende:

at der ikke er indgået nogen aftale mellem sagsøger og sagsøgte om betaling i august 2018,

at bevisbyrden for, at sådan aftale skulle være indgået, påhviler sagsøger,

at der i relation til perioden fra 1. januar 2016 og frem til 1. april 2016 ikke forelå en aftale mellem parterne som anført i den dagældende elforsyningslov § 6. (Levering af elektricitet til en forbruger forudsætter en aftale herom mellem elforbrugeren og en elhandelsvirksomhed),

at sagsøger ikke kan opkræve betaling for el-leverancer, uden der foreligger en sådan aftale,

at krav, der vedrører perioden forud for lovændringen den 1. april 2016 under alle omstændigheder, er bortfaldet som følge af passivitet,

at der i relation til perioden fra 1. april 2016 og frem til 1. august 2018 ikke forelå en aftale mellem parterne som anført i elforsyningslovens § 6 (samme ordlyd), og at minimumskravene herfor i henhold til daværende elleveringsbekendtgørelse § 2 således heller ikke var opfyldt,

at sagsøger ikke kan kræve betaling for el-leverancer, uden der foreligger en sådan aftale,

at sagsøgte ingen indflydelse har haft på, at sagsøger har leveret el til ejendommen,

at forbrugeraftaleloven skal ses i relation til elforsyningslovens forbrugerbeskyttelsesregler, der må betragtes som *lex specialis*. Det bemærkes, at el-leverance i den sammenhæng må betragtes som en tjenesteydelse,

at sagsøgte har været i god tro, og således ikke har været bekendt med, at sagsøger uden aftale herom leverede el til ejendommen.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Retten's begrundelse og resultat

Efter sagens oplysninger lægges det til grund, at Selskab C i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018 ved en fejl har leveret el til A's ejendom beliggende ..., 9620 Aalestrup, uden forudgående aftale mellem parterne, og at denne fejl var forårsaget af, at Selskab C havde registreret en forkert adresse i forbindelse med oprettelse af et andet kundeforhold.

Da A gjorde brug af anden forsyningsvirksomhed, og denne leveringsaftale ikke var ophørt på tidspunktet for Selskab C fejlagtige foretagelse af leverandørskifte, samt idet A ikke forud for perioden indgik aftale med Selskab C om leverandørskifte, finder retten, at Selskab C's leverandørskifte ikke opfylder kravene efter de dagældende regler i elforsyningsloven.

På baggrund af en samlet vurdering af sagens oplysninger sammenholdt med A's og vidnet B's forklaringer om deres telefoniske drøftelser, finder retten, at det ikke kan anses for godtgjort, at der under samtalerne i 2018 blev indgået en mundtlig aftale mellem parterne, om A's betaling for forbruget i perioden 1. januar 2016 til 2018.

Selskab C's levering af el må anses for at udgøre levering af en vare kombineret med en tjenesteydelse. Forholdet findes at være omfattet af forbrugeraftalelovens § 6, da dette forhold ikke findes reguleret i elforsyningslovens forbrugerbeskyttelsesregler.

A har forklaret, at han har været kunde hos den samme elforsyningsvirksomhed i 40 år, hvor kundeforholdet vedrørende hans anden ejendom fortsatte i perioden, og at han ikke modtog slutopgørelse eller lignede henvendelser i forbindelse med Selskab C's foretagelse af leverandørskifte.

Herefter, og idet det er ubestridt, at Selskab C ikke kontaktede A i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018, må A anses for at have været uvidende om Selskab C's leverandørskifte, og dermed befundet sig i god tro.

På denne baggrund finder retten, at Selskab C ikke kan opkræve A for forbruget i perioden 1. januar 2016 til 1. august 2018, uanset at leveringen skyldes en fejl.

Henset til fejllens beskaffenhed, og dennes indgribende karakter, herunder at der er foretaget leverandør- og aftaleskifte uden A's samtykke og viden herom, samt idet A som forbruger ingen indflydelse har haft herpå, finder retten, at A heller ikke ud fra en berigelsesbetragtning kan anses for forpligtet til at betale for elforbruget i perioden, hvorefter A frifindes.

Efter sagens udfald skal Selskab C betale sagsomkostninger til A. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 15.000 kr. A er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

A frifindes.

Selskab C skal til A betale sagsomkostninger med 15.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.